

فصل چهارم:
قوانین و مقررات
مربوط به صنایع دستی
و هنرهای سنتی

بخش اول: قوانین

قانون تبدیل فروشگاه مرکز صنایع دستی به شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی مصوب ۱۳۵۰/۹/۲۷

ماده واحده - به وزارت اقتصاد اجازه داده می‌شود فروشگاه مرکز صنایع دستی وابسته به آن وزارت را به شرکت سهامی به نام «شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی» تبدیل و به صورت بازرگانی اداره نماید و اساسنامه آن را ظرف ۶ ماه از تاریخ تصویب این قانون تنظیم و پس از تصویب کمیسیون‌های استخدام و دارایی و اقتصاد مجلسین به مرحله اجرا بگذارد.^۱

تبصره ۱ - میزان سرمایه و منابع تأمین آن در اساسنامه تعیین خواهد شد.

تبصره ۲ - کلیه دارایی و تعهدات و کارکنان فروشگاه مذکور از تاریخ تصویب اساسنامه به این شرکت منتقل می‌شود و تازمانی که اساسنامه شرکت به تصویب نرسیده است، مقررات فعلی فروشگاه قابل اجرا خواهد بود. قانون فوق مشتمل بر یک ماده و دو تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز سه شنبه ۱۳۵۰/۸/۱۱ در جلسه روز شنبه بیست و هفتم آذر ماه یک هزار و سیصد و پنجاه شمسی به تصویب مجلس سنا رسید.

۱- این اساسنامه در ۲۳ فروردین ماه سال ۱۳۵۲ به تصویب کمیسیون‌های مزبور رسید و در این مجموعه موجود است.

تبصره ۲ ماده ۳ قانون تشکیل وزارت صنایع و معادن مصوب ۱۳۵۳/۵/۱

تبصره ۲ - مرکز صنایع دستی ایران وابسته به وزارت اقتصاد از تاریخ تصویب این قانون به نام سازمان صنایع دستی ایران تغییر نام یافته و وابسته به وزارت صنایع و معادن خواهد بود. اساسنامه سازمان مزبور ظرف مدت ۶ ماه از تاریخ تصویب این قانون تهیه و پس از تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور برای تصویب کمیسیون‌های مربوط مجلسین تقدیم خواهد شد.^۱

۱- اساسنامه مذکور در این مجموعه موجود است.

لایحه قانونی راجع به ادغام شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی در سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۵۸/۱۱/۲۰ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران^۱

ماده واحده - شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی با کلیه وظایف، کارکنان، دارایی و تعهدات در سازمان صنایع دستی ایران ادغام و مستخدمین آن مشمول قانون استخدام کشوری خواهند شد. گروه مستخدمین منتقله با توجه به شغل ارجاعی و با رعایت شرایط احراز براساس طرح طبقه‌بندی مشاغل وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی مشمول قانون استخدام کشوری و پایه آنان با احتساب سنوات خدمت دولتی بازا هر دو سال سابقه خدمت یک پایه طبق آیین‌نامه‌ها و مقررات مربوط تعیین خواهد شد. سازمان صنایع دستی ایران مکلف است تا پایان سال جاری اساسنامه لازم در زمینه وظایف مربوط و نحوه انجام آن را تهیه نماید تا به تصویب شورای انقلاب اسلامی ایران برسد.

تبصره ۱- مستخدمینی که شغلی برای ارجاع به آنان وجود نداشته باشد براساس آخرین حقوق گروه و پایه‌ای که دریافت داشته‌اند بر طبق مقررات قانون استخدام کشوری آماده به‌خدمت خواهند شد.

تبصره ۲- هر گاه شغل ارجاعی به مستخدمین موضوع این ماده در گروهی پائین تر از گروهی که قبلاً دارا بوده‌اند قرار داشته باشد با آنان بر طبق تبصره ۲ ماده ۳۶ قانون استخدام کشوری و سایر مقررات مربوط رفتار می‌شود.

تبصره ۳- حق بیمه مستخدمین موضوع این ماده واحده از صندوق سازمان تأمین اجتماعی به صندوق بازنشستگی کشوری منتقل می‌شود و سنوات پرداخت حق بیمه مستخدمین در شرکت در حکم سنوات خدمت رسمی محسوب می‌شود.

تبصره ۴- سوابق خدمت دولتی مستخدمین منتقله که بابت آن حق بیمه یا کسور بازنشستگی پرداخت نشده است با رعایت تبصره‌های ۱ و ۲ ماده ۸۵ قانون استخدام کشوری از لحاظ بازنشستگی و وظیفه قابل احتساب می‌باشد.

۱ - این قانون به موجب لایحه قانونی لغاء لایحه قانونی راجع به ادغام شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی در سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۵۹/۲/۳۱ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران لغو شد. به موجب قانون تأسیس سازمان صنایع دستی مصوب ۱۳۸۲/۱/۲۶ که در این مجموعه موجود است، سازمانی تحت همین عنوان تأسیس شد.

لایحه قانونی انحاء لایحه قانونی راجع به ادغام شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی در سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۵۹/۲/۳۱ شورای انقلاب

ماده واحده: لایحه قانونی راجع به ادغام شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی در سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۵۸/۱۱/۲۰ لغو می‌گردد و سازمان حاصل از این ادغام به صورت یک شرکت دولتی اداره خواهد شد.

وزارت صنایع و معادن اساسنامه شرکت مزبور را با همکاری سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و جهت تصویب به هیئت وزیران پیشنهاد خواهد نمود.

تبصره ۱- (الحاقی ۱۳۵۹/۴/۲۵) تا زمانی که اساسنامه موضوع لایحه قانونی فوق به تصویب نرسیده است، اساسنامه فعلی شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی قابل اجراء خواهد بود.^۱

تبصره ۲- (الحاقی ۱۳۵۹/۴/۲۵) به سازمان برنامه و بودجه اجازه داده می‌شود، اعتبار جاری مصوب ضمن ردیف ۱۴۵۰۰۰ قانون بودجه سال ۱۳۵۹ را به ردیف ۲۵۷۰۰۰ قانون مزبور منتقل و به عنوان کمک برای پرداخت هزینه‌های جاری شرکت حاصل از ادغام شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی و سازمان صنایع دستی ایران تخصیص دهد.^۲

۱- این تبصره به موجب لایحه قانونی الحاق دو تبصره به لایحه قانونی انحاء لایحه قانونی راجع به ادغام شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی در سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۵۹/۲/۳۱ (مصوب ۱۳۵۹/۴/۲۵ شورای انقلاب) الحاق شده است.

۲- این تبصره به موجب لایحه قانونی الحاق دو تبصره به لایحه قانونی انحاء لایحه قانونی راجع به ادغام شرکت سهامی فروشگاه مرکز صنایع دستی در سازمان صنایع دستی ایران - ۱۳۵۹/۲/۳۱ - (مصوب ۱۳۵۹/۴/۲۵ شورای انقلاب) الحاق شده است.

قانون تأسیس سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۸۳/۱/۲۶

ماده واحده - به منظور تمرکز در سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و نظارت در زمینه حفظ و احیاء، ترویج و توسعه کمی و بهبود کیفی صنایع دستی کشور و ایجاد هماهنگی و برنامه‌ریزی در امر آموزش، تحقیقات، حمایت، هدایت، استفاده از امکانات و نیروی انسانی موجود، «سازمان صنایع دستی ایران» که در این قانون به اختصار (سازمان) نامیده می‌شود، به صورت مؤسسه دولتی وابسته به وزارت صنایع و معادن تشکیل می‌شود.^۱

تبصره ۱- وظایف حاکمیتی شرکت مادر تخصصی سازمان صنایع دستی ایران و امکانات و اموال مرتبط، بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی، صنایع و معادن و تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به سازمان صنایع دستی ایران منتقل می‌شوند.

تبصره ۲- وظایف و کلیه امکانات واحدهای دستگاه‌های دولتی که در خصوص موضوعات مندرج در این ماده واحده فعالیت می‌نمایند از دستگاه فعلی منتزع و به سازمان منتقل می‌شوند. کارگروهی متشکل از نمایندگان سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، وزارت صنایع و معادن و دستگاه ذی‌ربط اجرای این تبصره را برعهده خواهند داشت.

تبصره ۳- اساسنامه و وظایف تفصیلی سازمان، بنا به پیشنهاد وزارت صنایع و معادن و تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ظرف سه ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۴- سازمان مشمول مقررات اداری و استخدامی حاکم بر وزارت صنایع و معادن خواهد بود.

تبصره ۵- صنعت فرش دستباف از شمول این قانون مستثنی خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و پنج تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و ششم فروردین ماه یکپزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۳/۲/۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

۱ - به موجب بند ۱ مصوبه شماره ۱۹۰۱/۳۹۲ مورخ ۱۳۸۵/۲/۱۱ موضوع یکصد و سی امین جلسه مورخ ۱۳۸۵/۱/۱۶ شورای عالی اداری» سازمان صنایع دستی ایران با تمام وظایف، اختیارات، مسؤولیت‌های قانونی، دارایی‌ها، تعهدات، اعتبارات، امکانات و نیروی انسانی از وزارت صنایع و معادن منتزع و در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ادغام می‌شود.»
متن این مصوبه در فصل اول مجموعه حاضر موجود است.

قانون بیمه‌های اجتماعی قالیبافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع دستی شناسه‌دار (کد‌دار) مصوب ۱۳۸۸/۵/۱۸

ماده ۱- از تاریخ ابلاغ این قانون، استادکاران و کارگران قالی و فرش دستباف بدون کارفرما و با کارفرما، شاغل در کارگاه‌های خانگی تک باف قالی و فرش و یا تحت پوشش تعاونی‌های قالی و فرش و مجتمع‌های کوچک بزرگ مربوطه و همچنین شاغلان صنایع دستی خانگی و غیر آن در گروه‌های مصوب شناسه دار (کد‌دار) صنایع دستی ایران که به صورت تمام وقت به مشاغل یادشده اشتغال دارند، تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار می‌گیرند. بیست درصد (۲۰ درصد) سهم دولت و هفت درصد (۷ درصد) سهم بیمه شده خواهد بود. در صورت وجود کارفرما، با پرداخت سه درصد (۳ درصد) سهم کارفرما بیمه یادشده شامل بیمه بیکاری نیز خواهد بود.

تبصره ۱- تابلو بافان طرح پوستر، رنگرزان، پرداخت زنان دستی، چله کشان دستی ماهر و رفوگران ماهر و سایر شاغلان صنایع وابسته به تولید فرش و قالی مشمول این قانون می‌باشند.

تبصره ۲- کارگاه‌های خانگی موضوع این قانون، از کارگاه‌های موضوع ماده (۴) قانون کار محسوب می‌شوند.

تبصره ۳- کارگاه‌های خانگی مذکور از تبصره ماده (۹۸) قانون کار استثناء می‌شوند. اجازه کتبی قبلی مالک یا مستاجر که کارگاه را در محل استیجاری اداره می‌کند برای ورود بازرسان کافی است.

تبصره ۴- شاغلین خانگی و یا پاره وقت موضوع این قانون می‌توانند از مزایا و تسهیلات مزبور بهره‌مند گردند.

تبصره ۵- سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای مکلف است مهارت فنی متقاضیان مشمول موضوع این قانون را بررسی نموده و کارت مهارت فنی صادر نماید. سازمان می‌تواند نسبت به آموزش متقاضیان مذکور اقدام کند.

ماده ۲- صدور پروانه تولید برای کارگاه‌های خانگی که در مدت یک سال حداقل پنج و حداکثر بیست متر مربع در رج پنجاه و یا معادل آن در درشت باف و ریزباف توسط یک استادکار در شغل دائم و کارگر ساده و یا اعضاء خانواده اش یافته شود. بدون اخذ مجوز از شهرداری و اداره امور اقتصادی و دارایی و با رعایت سایر ضوابط بالامانع است.

ماده ۳- هزینه اجرای این قانون در سال ۱۳۸۸ از محل اعتبار برنامه ۳۰۴۴۱ مذکور در بند (۳۴) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور تأمین می‌شود و در سال‌های بعد، در صورت تأمین اعتبار قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۴- مواد و اجزای قوانین و مقررات دیگر که با این قانون مغایرت دارد، لغو می‌شود.

قانون فوق مشتمل بر چهار ماده و پنج تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم مرداد یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۶/۱۱ به تأیید شورای نگهبان رسید.

